
KANT ET MEINONG DE REGULĀ
MATHEMATICĀ GENERALĪ (SYNTHETICA
VEL ANALYTICA REGULA?)

textum scripsit

Aaron Fellbaum, Doctor Philosophiae

KANT ET MEINONG DE REGULĀ MATHEMATICĀ GENERALĪ
(SYNTHETICA VEL ANALYTICA REGULA ?)¹

Linguā latinā versio. Tabulae originis linguā Germanicā ab Aaron Fellbaum scribebatur. In bibliotheca Universitatis Tubingensis editae sunt. Anno Domini MMXII.

“Non in intellectu sit, quod
non antea in sensu fuerat.”

Occasionibus multis dicitur, ut philosophus Alexius Meinong (annus mortis Anno Domini MCMXX) et varii alii Scholā Brentanone nolint ad criticam philosophiam Kantianam (originator Immanuel Kant est) conveniuntur. Tempore nostrō, in dissertatione (Carolo Franciscea Universitas Graecensis, Austria) de **“Cogitata et Propositiones. Comparatio philosophiarum A. Meinongi et A. Reinachi”**,² edita in Monachiō, Germania, Anno Domini MMIX), Doctor Alessandro Salice de “extremō antikantianismō” in operibus Meinongicis reducens elaborat.

Licet dicere autem, ut quoddam *opus parvum Meinongicum* existat, post occupationem Meinongicum legendi scripturas philosophicas Kantianas (legens scripturas professoris Koenigsbergensis Kant) scriptum est. Hoc *opus parvum* de criticō philosophiā in titulō vocatur : **“Cogitata Analytica Kantiana. Kant Et Doctrina Conceptuum Universalium”**.³ In approximatione, annus compositionis *huius operis parvi* Anno Domini MCCMLXXV vel MCCMLXXVI est. *Hoc opus parvum* est fundamentum evolutionis in philosophiā Meinongicā (Meinong inaugurator Scholae Graecensis est). Strategia eius *scientificam theoriam obsectorum* (“Gegenstandstheorie”) creari est, Meinong – professor Graecensis Universitatis austriacae – semper publicationes philosophicas praebuit, quae *functiones cognitivas* solas tractant. *Quaestio psychologismi* in procedurā investigationis semper in praesentiā manet.

¹ Universitati Albertae (in continentō linguā Americanā) et philosophis ibi gratiam magnam habeo.

² Compositio dissertationis in origine linguā Germanicā: A. Salice: 2005. *Urteile und Sachverhalte. Ein Vergleich von Alexius Meinong und Adolf Reinach. Dissertation zur Erlangung des Doktorgrades der Philosophie an der Geisteswissenschaftlichen Fakultät der Karl-Franzens-Universität Graz*. Publicatio edita: A. Salice: 2009. *Urteile und Sachverhalte. Ein Vergleich von Alexius Meinong und Adolf Reinach*. München: Philosophia Verlag.

³Compositio in origine linguā Germanicā: A. Meinong: 1978. "Kants analytische Urteile und die Lehre von den Universalbegriffen". In: *Gesamtausgabe. Ergänzungsband*. R. Kindinger, R. M. Chisholm [et al] (Hrg.). Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 1-17.

Licet dicere in anticipationem conclusionis: Elaboratio et felicitas *gravis philosophiae scientificae Meinongicae* tempore suo non in dubio est, sed in summa necesse notum: *Anticipatio* novi saeculi scientiarum professor Meinong manet – concretio anticipatio saeculi a *scientia cognitiva semantica* remanet, quod scientia post Meinongum procedit.

PARS PRIMA

COGITATUM SYNTHETICUM (“synthetisches Urteil”) IN PHILOSOPHIA CRITICA KANTIANA:

(I.I) *COGNITIO MATHEMATICA* COGNITIO SYNTHETICA EST:

Philosophia iuventutis Meinongi in disputatione moderna de conceptione mathematicorum objectorum potest revocatur. Revivificatio conceptionis mathematicae Kantianae auxilium est. Kant dicit in opere critico suo:

“Cogitata mathematica (‘mathematische Urteile’) semper syntheticam naturam cognitionis demonstrant. Usque ad temporem nostrum, hoc factum verum et grave in opinione investigatorum analyticorum (mentis humanae) oblitus est. Licet dicatur: Investigatores hoc factum etiam in contradictione opinionis communis inveniunt. De assumptione prima nostra ad propositionem $7 + 5 = 12$ dicitur, haec assumptio *propositionem analyticam primitivam* esse videtur. Dicitur: Haec propositio ($7 + 5 = 12$), ‘duodecim’ est *sola consequentia implicita* summae summatione numerorum ‘septem’ et ‘quinque’, iam in concepto eodem sita. Autem, *stricto dicto*, conceptio summationis ‘septem’ et ‘quinque’ unitatem horum numerorum (id est ‘duodecim’) certe non continet. Conceptus ‘duodecim’ in productio processus cognitionis unitate numerorum ‘septem’ et ‘quinque’ non invenitur. Analysis conceptus summae summationis (operatio mathematica) semper conceptum ‘duodecim’ non continet (translatio et accentus a me, A.F.)”⁴

In memoriam theoriae Platonis, cognitio mathematica est sola revocatio rei in memoria. Dialogus Platonis “*Menon*” (80d-85e), in hac re memoriae locus classicus est. Simile, in philosophia theoretica critica (Kantiana), cognitio empirica (*a posteriori*) non focus investigationis est, sed focus investigationis veritates *a priori* sunt (- id est, foci sunt veritates cognitionis sine fundamento empirico). Ita focus investigationis *cognitio humana* in se ipsa. In introductione operis critici maioris (editio prima), Kant dicit:

⁴ Compositio origine lingua Germanica: I. Kant: 1787 [¹1781]. *Kritik der reinen Vernunft*, B 14.

“Terminus ‘transcendentalis’ non objectum ipsum serene sollicitat, sed modum cognitionis generalis, in extēto cognitionem possibilem *a priori* esse (translatio a me, A.F.).”⁵

Kant dicit, ut cogitata synthetica *a priori* applicata sint universalis, quia in naturā mentis abilitas connectiva et combinatoria sita (id est, abilitas connectiva per combinationem conceptorum differentiabilium). Activitas synthetica mentis humanae non disputata est – etiam Meinong significatio synthesis non dubitat. Felix significatio synthesis Kantianae tempore nostrō a Beatrice Longuenesse ad animas nostras advertitur. Longuenesse distinctionem claram facit, id est haec distinctio terminorum: Primō terminō, terminus synthesis moderatus est (positio Kantiana, in concretō positio solae affectionis materiā sensibilitatis a facultatē spontaneitatis). Secundō terminō, synthesis, terminus idealis et conceptio Germanici Idealismi (id est, conceptio *constitutionis sensibilitatis* a facultate spontaneō). In libro Anno Domini MMV, titulō vocatur: “Kant on the Human Standpoint”, Longuenesse dicit, ut criticae philosophiae creator Kant argumentum habeat: Argumentum strictae dichotomiae terminorum (terminus receptivitatis vel terminus spontaneitatis). Etiam Kant novit, ut *imaginatio* in se non fundamentum cognitionis comprehendens et universale nobis det, dicit Longuenesse.

Kant elaborat: Activitas synthetica in ontologiā materiam synthesis (“quoddam datum” est materia) praeponit. Activitas synthetica *a priori*, dicit, *intuitionem* in supplementō actus cognitionis petit. Professor Kant intuitionem independentem a processū cognitionis loquabatur. In operē theoreticō criticō eius, exemplum objectorum geometriae datur:

“Etiam nullum principium geometriae purae *analyticum est*. Propositio, ut linea connectens duo puncta brevissima linea sit. Id est, propositio *synthetica* est. [...] Conceptio brevissimae lineae igitur [...] additio ad conceptionem lineae rectae est. Analysis conceptus lineae rectae veritatem huius propositionis non potest protrahere. Intuitio mentis (id est, supplementum ad conceptum) petitur. In consequentiā introductionis intuitionum, synthesis in actū cognitionis possibilis est (translatio et accentus a me, A. F.).”⁶

Cogitatis syntheticis incompletae determinationes sunt. Ita materia activitatis scientificae comprehensionem humanam transcedit. Dico: Explanans totam naturam objectorum, *intuitio sola* in certitudine non omnes continet. Hic modo, activitas synthetica se diminuit. Sed tamen conceptio synthesis Kantiana via medialis videtur: Esse materiae cognitionis non in dependentiā a transformatione materiae in processū cognitionis est. Ontologia materialis “quoddam datum” cognitionis

⁵ Compositio origine linguā Germanicā: I. Kant: 1781. *Kritik der reinen Vernunft*, A 11 f.

⁶ Compositio origine linguā Germanicā: I. Kant: 1787 [1781]. *Kritik der reinen Vernunft*, B 16.

praeponit. Et incomprehensibile “quoddam datum” (materiam cognitionis) non fascinans nos. Igitur, cum tempore contemplationis, analytica cogitata partem magnam sumere videtur.

**(I.II) COGITATUM ANALYTICUM (“analytisches Urteil”)
IMPLICATIONEM ONTOLOGICAM DEMONSTRAT (DEFENSIO
MEINONGICA IN POSITIONEM KANTIANAM):**

Philosophus Alexius Meinong distinctionem exactam facit: Vel analyticam vel syntheticam naturam cogitata demonstrant? Distantia a syntheticā cogitatione a nos comprehenditur: Distantia a syntheticā, quia pro hac cognitione nulla referentia ad objectum independentem. Sed operationes mathematicae non solae analyticae sunt. In hac rē, professor Meinong criticus viae Kantianae est – modificatio minor quaerens: *Significatio* ontologiae (et quaestio naturā objectorum – synthetica vel analytica) gravem considerationem cogit. Et conceptus analyticus expansionem petit. Ontologia analytica comprehendit cogitata affirmativa vel cogitata negativa (negationes) *et in additione relationes connectentes representationes*. Meinong dicit in textō operis parvi de correctione philosophiae Kantianae: “[...] omnes relationes connectentes representationes varias sunt *cogitatum analyticum* (translatio et accentus a me, A.F.)”⁷.

**(I.III) POSSIBILISMUS MEINONGICUS IN NOVŌ STATŪ
COGITATORUM ANALYTICORUM COMPREHENDITUR:**

Possibilitas, quae res *in potentia* significat, modus essendi est [et specificum *Theoriae Objectorum* (“Gegenstandstheorie”) est]. Objecta impossibilia (exempla Meinongica sunt “mons aureus” et “quadratum circulosum”) *objecta logica* sunt, quia existentia eorum non necesse est et quia haec solae representationes sunt (entitates logicae et non entitates factae sunt). Cognitionis synthetica non haec objecta transformat. *Quantificatio existentiae* (exemplum “A existit” est) objectum existens in mundō profanō tangit. Sed objecta Meinongica (exemplum: “mons aureus”) solum entitates logicae.

Igitur, Esse objectorum mathematicorum (et logicorum) non in functione cogitationis consistit. Et Esse eorum non existentia in mundō

⁷ Compositio origine linguā Germanicā: A. Meinong: 1978. “Kants analytische Urteile und die Lehre von den Universalbegriffen“. In: *Gesamtausgabe. Ergänzungsband*. R. Kindinger, R. M. Chisholm [et al] (Hrg.). Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 8.

(mundus aequalis *res extensa* est) demonstrat. Esse objectorum mathematicorum (et logicorum) non aequale Esse entitatum perceptionis humanae in mundō (– id est, in *rē extensā*).

Possibilismus Meinongicus in extremis extenditur (exemplum est David Lewis in defensione opinionis “Possible World Semantics”⁸ in Americā). Ita tempore nostrō, E. Zalta et B. Linsky falsam extensionem possibilismi in extremis tractant.⁹ Dicunt: Realitas mundorum possibiliorum (positio vocatur “realismus modalis”) positio indigna in *philosophiā modalis* est.

PARS SECUNDA

(II) DE NATURĀ OBJECTI IN THEORIĀ OBJECTORUM **MEINONGICĀ** (“Gegenstandstheorie Meinongs”)

(II.I) MATHEMATICA: “**SIMPLIFICATIO SCHEMATICA REALITATIS**”

Esse objectorum mathematicorum (et logicorum) non existit: Haec sententia paradoxalis in publicatione Meinongicā apparet. Objecta mathematicorum (et logicorum) materiam substantialem non habent, sed “[...] realitas schematica, id est sola conceptio idealis in approximatione realitatis (translatio a me, A.F.)”.¹⁰ Structura horum objectorum est structura propriens “Esse Qualis”, expressio Meinongica “Außersein” in linguā Germanicā est.

In publicatione eius titulō *Theoria Objectorum* (“Über Gegenstandstheorie” edita prima ab Ambrosiō Barth, Anno Domini MCMIV) figurae geometriae causam discussionis de naturā objectorum dant. Categoriae objectorum non focus est, sed sola questio accessus nostri ad objectum in cognitione. Objecta formales, concretō *repraesentationes*, materia nova investigationis sunt. Id est exactō, repraesentationes exemplō figurae geometricae materia nova - id est, materia *a priori* notum.

⁸ Compositio origine linguā Anglicā: D. Lewis: 2005 [¹1986]. On the Plurality of Worlds. Kundli: Blackwell Publishing. Pars prima.

⁹ Compositio origine linguā Anglicā: B. Linsky and E. Zalta: 1991. “Is Lewis a Meinongian?” In: *Australasian Journal of Philosophy*, Vol. 69, 452. Interpretatio similis, sed moderatior, In: M. Reicher: 2010. “Nonexistent objects”. In: *Stanford Encyclopedia of Philosophy*. Stanford, CA, in sectione texti (V.I).

¹⁰ Compositio origine linguā Germanicā: A. Meinong: 1968 - 1978. “Über die Stellung der Gegenstandstheorie im System der Wissenschaften”. *Gesamtausgabe. Band 5*, Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 41.

(II.II) ARGUMENTUM AUTEM REMANET: INAUGURATOR
SCHOLAE GRAECENSIS ET KANT IPSE **ACCUSATIONEM**
PSYCHOLOGISMI NON ELUDUNT:

Intentionalitas mentis in philosophiā Meinongicā continuit: Actus cognitionis subjecti semper in *objectum mentis* dirigit. Igitur, similaritas philosophiae Kantianae nota est (Subjectum cogitans Kantianum significantiam magnam demonstrat). Fundamentum investigationis cognitio subjecti est, sed fundamentum ultimum ipsum absconditum manet. In hoc contextū, Reinhard Kamitz „*Theoriam semanticam psychologiam*“ philosophiam Meinongicam vocat.

PARS TERTIA

(III) POSITIO PHILOSOPHIAE CRITICAE KANTIANAE (DE
DEPENDENTIĀ COGNITIONIS HUMANAЕ AB INTENTIONIBUS
MENTIS) PROBATUR: (RESOLUTIO EST **TRANSFORMATIO**
SEMANTICA IN SCIENTIĀ COGNITIVĀ. EXTERNALISMUS NOVUS,
PER INFLUCTUM **SEMANTICAE** SCIENTIAE COGNITIVAE,
POSITIONEM KANTIANAM CRITICAM DISSOLVIT.)

Manifestō, Professor Graecensis Meinong et philosophia
transcendentalis (Kantiana) multis argumentis conveniunt. Expressō
exactō, scientia cognitiva eorum (“epistemologia” vocatur)
confusionem criteriorum quaestione fundamenti ultimi notum a
cogitatō monstrat (criteria internales et criteria externales mixta sunt
sine differentiā typi criterii).

Solum externalismus radicalis (id est, ontologia regularum lingualium -
aequalis “quoddam datum”) problemam resolvit. Nova positio:
Objectum, quod cognitionem transcendentem est, aequale regulae
linguales. Regula lingualis est regula syntactica. In hoc casū novō
discussionis, activitas synthetica non utile est. Differentia typi materiis
introducitur: Primō, materia cogitata, et secundō, materia veritatis.¹¹
Veritas nexus realitatis objectivae est. In publicatione Meinongicā
“**Collegium Quartum De Scientiā Cognitivā**”¹² philosophus
Meinong dicit:

¹¹ Compositio origine linguā Germanicā: A. Meinong: 1978. "Wahrheit". In: "Sach-Index zur Logik und Erkenntnistheorie". (Zusammengestellt 1888 – 1903). In: *Gesamtausgabe. Ergänzungsband*. Rudolf KINDINGER, Roderick M. CHISHOLM [et al.] (Hrg.). Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 120.

“Manifestō, quod veritas magnā significantiā in comparatione processus cognitionis est. Quamquam veritas experientia insignificans, autem veritas valutum inhaerentem proprie habet. Processus cognitionis valutum habet, quia cogitatum *vere* est (translatio et accentus a me, A. F.).”¹³

“Datum” in cognitione (concipiens naturam objecti) regula lingualis sive syntactica praebet. Regula syntactica est mechanismus structurae propositionum (linguae naturalis vel theoriae scietificae), quae descriptio realitatis est. *Subjectum* cognitionis significantiam cognitivam non habet. Divisio nova: Individuum cognitionis non est pars objecti cognitionis. Autem regula linguae scietificae (vel regula linguae naturalis) entitas cognescendi fit. Principium realitatis humanae in excelsis deus sine dubiō manet, sed comprehensio nostra structuram linguae solum continet.

Haec transformatio distinctionem typorum qualitatorum (id est, *qualitates primae* vel *qualitates secundae*, distinctio a philosophō Britannicō John Locke) superat. (Revocate! *Qualitas prima* in materiā habitavit, sed *qualitas secunda* in mente). In novā *semanticā theoriā cognitivā* haec distinctio qualitativa dissolvit.

¹³ Compositio origine linguā Germanicā: A. Meinong: 1978. "Viertes Kolleg über Erkenntnistheorie". In: *Gesamtausgabe. Ergänzungsband*. Rudolf KINDINGER, Roderick M. CHISHOLM [et al.] (Hrg.). Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 340.

BIBLIOGRAPHIA:

CORAZZON, Raul: 2011. Theory and History of Ontology from a Philosophical Perspective. (www.ontology.co).

HANNA, Robert: 2009. Kant's Theory of Judgments. In: Stanford Encyclopedia of Philosophy. Stanford, CA: Stanford University Press (<http://plato.stanford.edu/entries/kant-judgment/>).

LEWIS, David: 2005 [¹1986]. On the Plurality of Worlds. Kundli: Blackwell Publishing.

LINSKY, Bernard et Edward N. ZALTA: 1991. Is Lewis a Meinongian? In: *Australasian Journal of Philosophy*. Vol. 69, No. 4, 438 - 453.

LONGUENESSE, Beatrice: 2005. Kant on the Human Standpoint. Cambridge, UK: Cambridge University Press.

MEINONG, Alexius:

- 1971. Über Gegenstandstheorie. In: Rudolf KINDINGER, Roderick M. CHISHOLM [et al.] (Hgg.). *Gesamtausgabe*. Band 2. Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 481-530.
- 1978. Kants analytische Urteile und die Lehre von den Universalbegriffen. In: *Gesamtausgabe. Ergänzungsband*. Rudolf KINDINGER, Roderick M. CHISHOLM [et al.] (Hrg.). Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 1 – 17.
- 1978. Sach-Index zur Logik und Erkenntnistheorie. (Zusammengestellt 1888 – 1903). In: *Gesamtausgabe. Ergänzungsband*. Rudolf KINDINGER, Roderick M. CHISHOLM [et al.] (Hrg.). Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 25 - 128.
- 1978. Viertes Kolleg über Erkenntnistheorie. In: *Gesamtausgabe. Ergänzungsband*. Rudolf KINDINGER, Roderick M. CHISHOLM [et al.] (Hrg.). Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 337 - 401.

PLATON: *Menon*. In: GRASSI, E., OTTO, W.F. et PLAMBÖCK, G. (Hrg.): *Platon. Sämtliche Werke*. (Rowohlts Klassiker der Literatur und der Wissenschaften. Griechische Philosophie. Band 3). Bd. 2, 7-42.

REICHER, Maria: 2010. Nonexistent Objects. In: *Stanford Encyclopedia of Philosophy*. Stanford, CA: Stanford University Press (<http://plato.stanford.edu/entries/nonexistent-objects/>).

SALICE, Alessandro: 2005. Urteile und Sachverhalte. Ein Vergleich von Alexius Meinong und Adolf Reinach. Dissertation zur Erlangung des Doktorgrades der Philosophie an der Geisteswissenschaftlichen Fakultät der Karl-Franzens-Universität Graz. Unveröffentl. Diss.: Graz (extantā versio in SALICE, Alessandro: 2009. Urteile und Sachverhalte. Ein Vergleich von Alexius Meinong und Adolf Reinach. München: Philosophia Verlag).

ZALTA, Edward N. et LINSKY, Bernard: 1991. Is Lewis a Meinongian? In: *Australasian Journal of Philosophy*. Vol. 69, No. 4, 438 - 453.